

Tijdens de laatste kerk en wijk dienst denken wij na over het doel van ons leven. *Wat is het doel van uw leven? Wat is het grote doel* in al die dingen die ik doe in mijn leven, in al die dingen die ik meemaak, in al die dagelijkse bezigheden, in al die vreugden en teleurstellingen... Kortom: *waar leef ik voor?*

Roeping = een gegeven

Het eerste wat ik over het doel van Abrahams leven te weten kom, is dat Abraham niet zelf het doel van zijn leven had uitgedacht. Het doel van zijn leven was voor Abraham letterlijk *een gegeven*. Door God gegeven. Abraham kwam niet tot het doel van zijn leven door diepe filosofische overdenkingen of door een beroepskeuzetest, of... nee, *God* had het doel van Abrahams leven bedacht. En God riep Abraham tot het doel dat Hij met Abraham had. Abraham leefde op de roepstem van God. Abraham had een roep-ing.

Dat is het bijzondere van de God waarin wij geloven: wij geloven niet in een God Die ons hier op aarde heeft gezet om ons vervolgens maar wat te laten dwalen, te laten zoeken en aanmodderen. Nee, God *roept* ons. Hij heeft een *roeping* voor ons. Zo riep God Abraham. (Maar zie ook: Mozes, David, Amos, Jesaja, Jeremia, Maria, Paulus .) Zelfs het ontstaan van de wereld, het tot leven komen van de schepping, wordt beschreven als een roeping: God riep in den beginne 'er zij licht!' En er was licht.

God is een *roepende* God. En Hij roept ook u, omdat Hij ook een doel met uw leven heeft. Met dat u deze preek leest, wordt u aangesproken, wordt u geroepen..., omdat God ook voor u een roeping heeft, omdat Hij een bedoeling met uw leven heeft, al voordat wij daarover na hebben gedacht. Ja, al voordat wij geboren waren (Psalm 139)

Algemene en bijzonder roeping

We moeten nog veel meer bespreken, maar dit vind ik al een heel mooie bemoediging: dat God *een doel* met ons leven heeft, waartoe Hij ons roept. U mag dus weten dat er iemand wat met u voorheeft... een plan..., een doel, wat dan ook... Er is een weg voor u om te gaan. *God* heeft een weg voor u. Uw leven heeft dus betekenis. En richting. Er zit een lijn in. Ondanks alle losse eindjes, knooppunten... is er een rode draad in uw leven verweven, namelijk: de roepstem van God.

Maar wat is dan dat doel van mijn leven? Wat is dan uw en mijn roeping? Ik wil daarvoor een onderscheid maken tussen algemeen en bijzonder. Een onderscheid tussen wat voor ons allemaal geldt en wat voor

sommigen geldt. Want niet iedereen heeft zo'n bijzondere roeping als Abraham, of Mozes of Paulus. Dat zijn eerder uitzonderingen, dan regel. Maar er is allereerst een roeping die voor iedereen geldt die dit leest, namelijk de roeping *om ons tot God te keren...*, *de roeping om ons oude leven met zonden en schrammen aan Jezus te geven en ons door Hem te laten genezen, te laten redden*. God roept ieder van ons ertoe op om met dat oude leven zonder God te stoppen... en een nieuw leven met Hem te leven. Een leven met God, waarin wij Hem proberen te eren met de mogelijkheden die wij hebben, een leven waarin onze tijd en liefde voor Hem bestemd is... een leven waarin wij zonder Hem niet meer willen... Een leven dat Jezus ons wil geven, doordat Hij voor onze zonden is gestorven. Een leven achter Jezus aan, waarin wij God willen eren en onze medemens lief willen hebben. Dat is mijn roeping. Dat is het doel van uw leven.

God roept je tot een leven in verbondenheid met Hem. God heeft voor jou een leven op het oog, waarin Jezus jouw Redder, jouw voorbeeld en jouw hulp is. Een leven waarin je dicht bij Hem blijft, waarin je geniet van Zijn genade en liefde... en waarin je Zijn voorbeeld probeert te volgen. Pas als je dat doel tot je eigen doel hebt gemaakt, is je leven goed. Je kunt allerlei andere doelen stellen, hoe goed en mooi ook... je kunt zoveel in je leven belangrijk vinden (en terecht misschien)... maar daarmee kom je niet tot de volheid van het leven, daarmee bereik je niet het leven zoals de Schepper van het leven het Zelf heeft bedacht.

Mijn roeping is dus om mij om te draaien... mijzelf met al mijn onvolkomenheden aan de HEERE te geven... mijn Redder, Jezus Gods Zoon te volgen... te leven en te genieten van Zijn liefde en genade... God boven alles liefhebben en de naaste als mijzelf.

Maar het kan ook zijn dat God u of jou daarnaast roept tot een specifieke taak. Dat je een specifieke roeping hebt. Want dat zie je ook vaak in de Bijbel. Maar hoe weet je dat dan? Hoe roept God je dan?

Abraham werd opeens, plotseling geroepen. Hij hoorde een stem. Nu, zo kan God natuurlijk nog steeds mensen stilzetten, radicaal veranderen... God kan je zodanig roepen dat je eigen plannen volkomen in de war worden geschopt en je leven opeens een totaal andere wending krijgt. Soms kan het ook – dat klinkt misschien heel nuchter - iets zijn dat op je weg komt. Ik moet denken aan de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Hij was onderweg, misschien voor zaken of wat dan ook, en opeens zit hij een stervende man liggen. En hij besluit te helpen. Zijn roeping lag letterlijk op straat. Soms kan je roeping dus op je weg komen...: die mantelzorg die je nu besteedt aan dat familielid, of die vriend of vriendin, omdat hij of zij plotseling ziek is geworden. Zou dat misschien niet je roeping zijn voor dit moment? De zorg voor de kinderen die je zijn gegeven, mag je dat ook niet zien als een roeping zoals Jozef en Maria dat ook ervaren hadden? Maar misschien ook wel dat stukje gemeentewerk waar men nog iemand voor zocht. Of die christelijke politieke partij die nog iemand nodig heeft. Dat hospice dat vrijwilligers nodig heeft. Of misschien wel die baan in dat volkomen seculiere bedrijf, wat zou het mooi zijn als daar een christen op

de werkvloer gewoon zijn werk zou doen. Of misschien wel dat dagelijks gebed, dat u als oudere kan doen, als u het werkzame leven achter u heeft gelaten. Want wat zijn bidders toch hard nodig voor de gemeente en voor de wereld!

God roept soms heel concreet, heel duidelijk. ... Soms ligt je roeping gewoon op straat, komt het op je pad. ... Vaak wordt je persoonlijke roeping ook gewoon duidelijk, vanuit die algemene roeping waarover ik het had: als je je leven erop richt om God te dienen, om Jezus te volgen in je dagelijks bestaan – dat is de roeping die ieder van ons heeft - als je je leven erop richt om God te dienen, om Jezus te volgen in je dagelijks bestaan, dan gaan soms je ogen open voor wat jij in Gods Koninkrijk kan betekenen. Soms betekent dat bidden en wachten. ... Soms is dat raad vragen van christenen om je heen. ... Soms is dat gewoon een keuze maken, de stap wagen en doen. ... Je hoeft niet precies zoals Mozes een stem te horen om je geroepen te weten. Soms moet je het ook gewoon omdraaien. Bijvoorbeeld: heb ik een roeping om de zending in te gaan? Dat kan je ook omdraaien naar: heb ik een roeping om thuis te blijven? Of: heb ik de roeping om het Evangelie te verspreiden? Dat kan je omdraaien naar: wie heeft *geen* roeping om het Evangelie te verspreiden?

Loslaten

Ik wil nog twee dingen delen over dat geroepen worden door God:

Ten eerste betekent 'door God geroepen worden' vaak ook loslaten. Loslaten. God zei tegen Abraham: *Ga... uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader... naar het land dat ik U wijzen zal*. De roepstem die Abraham mocht horen, riep Abraham op om erop uit te gaan en alles los te laten. Zijn land verlaten, dat betekende in die tijd: je veiligheid dus op het spel zetten. En je familiekring verlaten: de clan, het stamverband verlaten. Je onttrekken aan diegenen met wie je je bestaan hebt opgebouwd, met wie je alle dingen deelt, diegenen die je beschermen, die je als je oud of ziek bent verzorgen, die je begrafenis zullen regelen... diegenen met wie heel je leven vervlochten is en waar je bestaanszekerheid van afhangt...

Daar stond Abraham. Alleen tegenover die stem. *Durft hij alles los te laten en het met die stem te wagen?* Gods roepstem volgen, dat vraagt om bereid te zijn om je tent op te breken, om los te laten. Los te laten en vertrouwen op Degene die je geroepen heeft.

Wat zouden *u en ik* moeten loslaten om aan onze roeping gehoor te kunnen geven? Waar zou de Heere u en mij uit willen roepen om Hem te volgen? Waar zou ik van los moeten raken om aan Gods roeping gehoor te kunnen geven? ... Misschien zijn het wel die vaste patronen in mijn leven, waar ik best wel in vast zit... en die ervoor zorgen dat ik niet verder kom in mijn geloofsleven. Heel dat leven volgebouwd..., al die vaste gewoonten... al die dingen die zo belangrijk lijken te zijn... die agenda die zo vol staat... en ik blijf daardoor maar gewoon veilig in mijn tentje zitten waar ik zit... Misschien zijn het ook wel gedachten die ik heb, waar ik los van moet komen, die ik los moet laten. Bijvoorbeeld vooroordelen over een ander. Een

vastgeroest beeld over hoe het allemaal zou moeten. Mijn plannen en idealen die koste wat het kost gehaald moeten worden. Mijn gedachten over God, over hoe God zou moeten zijn en ik Hem heel anders ervaar. ... Misschien zijn het ook wel bepaalde dingen in mijn leven die ik achter mij moet laten. Dingen waar ik niet meer op terug moet komen. Waardoor ik mij niet moet laten gijzelen. Dat achter mij laten, loslaten en de stap naar voren durven zetten. ... Misschien is het wel die trots, dat zo verknocht zijn aan mijzelf... of juist dat verantwoordelijkheidsgevoel... Waar zou de Heere God mij vandaag uit willen roepen? Waar zou ik los van moeten raken, wat zou ik achter mij moeten laten om zoals Abraham aan mijn roeping te kunnen beantwoorden?

Tot een zegen zijn

Loslaten. De beschermende kringen om Abraham heen werden weggehaald: *ga... uit uw land... uit uw familiekring... uit uw vaders huis... Laat los. Laat los en volg Mij... op de weg die Ik voor jou heb bedoeld*. ... Loslaten doet pijn. Dat vraagt soms veel van je. Loslaten doet vaak pijn en is vaak ook iets angstigs. Gods roepstem is niet bepaald gemakkelijk om te beantwoorden... Maar – dat is het tweede wat ik nog over onze roeping wil zeggen – zo aan Gods roeping gehoor te geven, dat kan heftig zijn, dat kan veel oproepen..., *maar het is ook heel mooi!* Abraham kreeg namelijk geweldige beloften mee: 'Ik zal u tot een groot volk maken. Ik zal u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn'. God zal Zijn plan met Abraham voltooien. Abraham zal het Beloofde Land tegemoet gaan... en – zo staat er ook bij - op die weg zal hij tot een zegen mogen zijn. 'Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en wees een zegen...'

Abraham moest de roeping van God beantwoorden, hij moest loslaten, achter zich laten... en zou op deze manier tot een zegen mogen zijn. Blijkbaar kan je pas echt tot een zegen zijn, als je sommige dingen hebt losgelaten... als je losgeraakt bent van het een of ander. ... Soms kan je bijvoorbeeld zo vast zitten in je leven met alle werkzaamheden, verplichtingen en hobby's dat er simpelweg geen ruimte is voor de ander. *Als je niet loslaat, kan je niet tot een zegen zijn...*

Gods roepstem beantwoorden... loslaten... en tot een zegen zijn. Wat zou het mooi zijn als wij deze dingen van Abraham op onszelf zouden proberen toe te passen.

*Wartoe roept God mij persoonlijk?
Wat moet ik daarvoor loslaten?
En hoe kan ik op deze manier met mijn mogelijkheden
en onmogelijkheden tot een zegen zijn?*

Als je zo Gods roepstem volgt..., dan heb je de bestemming, het doel van de hele zoektocht naar jezelf van dit seizoen bereikt.